

skal ikke længere kortlægges og indlægges i matrikelregister, men områdeklassificeres. Som et andet eksempel kan nævnes områder med lettere forurennet fyldjord, der også kan inddrages i områdeklassificeringen.

Dermed tilvejebringes et grundlag for en forenkling af bestemmelserne i forhold til de nuværende regler, hvor hver enkelt ejendom med diffus jordforurening skal gennemgå en kortlægningsproces og registreres i matrikelregisteret. Ca. 95.000 ejendomme kan på denne måde undgå kortlægning. Dette kan ske uden en svækkelse af det sundhedsmæssige beskyttelsesniveau.

Desuden foretages opstramninger af tidsgrænser for kortlægning for, i det omfang det er muligt, at afhjælpe de ulemper, som kortlægning kan medføre for borgeren, og der indføres særlige krav ved nyetablering af bolig, børneinstitution, offentlig legeplads, kolonihave og sommerhus.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2007, samtidig med ikrafttrædelsen af kommunalreformens.

2.1. De vigtigste elementer i lovforslaget

Områdeklassificering og anmeldepligt

Med forslaget udmøntes kriteriegruppens forslag om områdeklassificering af arealer, hvor der skal ske en forebyggende indsats. Områdeklassificeringen er et redskab til at indkredse de arealer, der med høj sandsynlighed er lettere forurenede.

Områdeklassificeringen betyder, at myndighederne får mulighed for at målrette generel rådgivning om den lille sundhedsrisiko, der kan være ved at bo og opholde sig på lettere forurennet jord.

Desuden betyder områdeklassificeringen, at der er anmeldepligt ved flytning af jord. Formålet med anmeldepligten er at sikre, at forurennet jord ikke spredes til uforurenede arealer.

Amterne har i dag valgt at nedprioritere kortlægningen af de diffust forurenede arealer, indtil man er færdig med kortlægningen af de mere forurenede punktkilder. Amternes valg er ud fra en faglig vurdering støttet af Depotrådet, som er nedsat i medfør af lovens § 24. Områdeklassificeringen kan gennemføres hurtigt efter lovforslagets vedtagelse. Dermed kan den generelle rådgivning hurtigere målrettes til dem, der er relevant for. Desuden vil reguleringen af jordflytninger fra de mange endnu ikke kortlagte arealer, der ligger inden for lettere forurenede områder, få hurtigere virkning, så man undgår en ikke reguleret spredning af forurennet jord til uforurenede arealer. Bespa-

relsen på kortlægningen vil desuden betyde, at oprydningen vil kunne opprioriteres fra 2017.

Som udgangspunkt foreslås hele byzonen områdeklassificeret. Når det foreslås, at der som udgangspunkt skal være anmeldepligt i hele byzonen, skyldes det, at man med en forholdsvis lille indsats og med få ulemper for borgerne kan opnå en miljømæssig gevinst og forebygge at jordforureningen spredes. Spredning af forurennet jord til uforurenede områder kan have langsigtede konsekvenser for miljøet.

Desuden er byzonomodellen valgt, fordi:

- byzonen er sammenhængende arealer, og det forventes, at eventuelle værditabsproblemer vil være begrænset til randområderne,
- byzonegrænsen er et objektivt og let forståeligt kriterium, og
- det som udgangspunkt kræver meget få ressourcer at identificere arealet.

Kommunalbestyrelsen skal gennem et regulativ undtage større, sammenhængende områder inden for byzone fra klassificeringen og dermed fra anmeldepligten, hvis kommunalbestyrelsen har viden om, at områderne ikke er forurenede. Med større, sammenhængende områder i byzonen tænkes der typisk på kvarterer i en by eller lignende arealer med mange enkeltejendomme, der f.eks. er afgrænset af et vejnet eller andre fysiske forhold.

Desuden skal kommunalbestyrelsen gennem et regulativ inddrage større, sammenhængende områder uden for byzone under klassificeringen og dermed under anmeldepligten, hvis kommunalbestyrelsen har viden om, at områderne er lettere forurenede. Disse områder kan typisk ligge i nærheden af særligt forurenende virksomheder, trafikerede vejstrækninger eller være områder med jordfyld eller lignende.

Det forventes, at det klassificerede område, hvor der er anmeldepligt, kan reduceres væsentligt gennem de kommunale regulativer, da der er store områder inden for byzonen, især nyere udstykninger, som er uforurenede, eller hvor forureningsniveauet ligger lavere end jordkvalitetskriterierne. Det samlede byzoneareal i Danmark er ca. 2.500 km². Ifølge et skøn fra Amternes Videncenter for Jordforurening var der 700 km² byzone, som var udbygget, eller stort set udbygget i 1940. Der er målinger, som tyder på, at arealer bebygget før 1940 udgør den væsentlige del af de diffust forurenede arealer.

Hvis hele byzonen blev områdeklassificeret på én gang, ville kommunerne på én gang få en mærkbar forøgelse af sagsantallet, idet det skønnes, at antallet af anmeldepligtige jordflytninger ville stige fra de nuværende ca. 12.000 årlige anmeldelser til ca. 30.000